

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) G. Grozav
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N .Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Bemol Retail”, Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 27 octombrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” solicitând încasarea sumei de 29280 de lei cu titlu de datorie, 15 631,11 lei cu titlu de dobânda de întârziere, 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1338,24 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În argumentarea acțiunii a reiterat că la 27 mai 2010, între Societatea cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” în calitate de vânzător și Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” în calitate de client a fost încheiat contractul de card corporativ de loialitate nr.136 obiectul căruia a fost vânzarea combustibilului de tip Euro-diesel, benzină RON 95 sau benzină RON 96.

Reclamanta relatează că pe parcursul desfășurării activității comerciale și întru executarea obligațiilor a recepționat marfă, conform contractului, fără careva obiecții la calitate și cantitate.

La 13 octombrie 2014, avea o datoriei către Societatea cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” în mărime de 20 720 de lei și astfel, la 15 octombrie 2014 a transferat pe contul Societății cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” suma de 50 000 de lei, pentru achitarea datoriei și pentru achitarea în avans a combustibilului.

Dat fiind faptul că la 30 iunie 2016, relațiile comerciale dintre părți au încetat, a fost întocmit actul contabil de verificare a livrărilor și plăților pentru ultima perioadă.

Potrivit acestuia Societatea cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” datorează Societății

cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” suma de 29 280 de lei.

Reclamantul susține că Societatea cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” benevol nu dorește întoarcerea sumei achitate în avans și astfel, la 24 ianuarie 2016 a expediat o somație cu solicitarea achitării datoriei într-un termen rezonabil, fiind recepționată, pârâtul nu i-a dat curs. Precizează că din cauza neachitării datoriei pârâtul trebuie să-i achite și o dobândă de întârziere pe perioada 16 octombrie 2014-22 martie 2017, în sumă de 15 631 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 27 octombrie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”, a fost admisă integral.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” suma de 29280 de lei cu titlu de datorie, 15 631,11 lei cu titlu de dobândă de întârziere, 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1338,24 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo” a efectuat un ultim transfer la 15 octombrie 2014, ulterior au încetat relațiile comerciale între părțile contractante, iar după această data reclamanta nu a mai folosit cardul de loialitate și produse petroliere ale pârâtului.

Ultimul transfer a fost efectuat în mărime de 50 000 de lei, însă după încetarea relațiilor comerciale, pârâtul a refuzat restituirea sumei achitate în avans.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 09 noiembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 27 octombrie 2017, solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii menționate și restituirea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bemol Retail” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai mun. Chișinău, sediul Rîșcani din 27 octombrie 2017.

La 21 martie 2018, Întreprinderea cu Capital Străin „Bemol Retail,, Societatea cu Răspundere Limitată, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 27 octombrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vitalitifrukt-Expo”.

În motivare, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, instanța a apreciat arbitrat probele prezentate, eronat a interpretat legea materială și procesuală.

Cu referire la aplicarea eronată a legii procesual civilă, recurentul a indicat că în instanța de fond cauza a fost examinată în lipsa acestuia, chiar și în pofida faptului că a fost depusă cerere de amânarea examinării cauzei stabilite, pentru 27 octombrie 2017, cu anexarea probelor ce confirmă temeiul legal de amânarea a ședinței de judecată.

Recurentul susține că prin examinarea cauzei în lipsa sa, instanța a încălcat principiul contradictorialității și egalității participanților la proces și astfel, a fost lipsit de dreptul la apărare și dreptul al un proces echitabil, deoarece nu a avut posibilitatea de a formula observațiile sale.

Cu referire la aplicarea eronată a legii materiale recurentul a menționat că la materialele cauzei lipsesc careva probe veridice și pertinente care ar confirma cu certitudine argumentele intimatului referitoare la existența datoriei.

Instanțele investite cu judecarea fondului eronat au admis și pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere, deoarece acesta este neîntemeiată și totodată, greșit calculată perioada

punerii în întârziere.

Curtea de apel nu a elucidat pe deplin prevederile raportului de constatări efective a auditorului din 05 septembrie 2017, deoarece acel raport constată în baza actelor primare și bonurilor fiscale datoria inversă a intimatului față de recurent.

A exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pe care le consideră neîntemeiate și emise cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 decembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin scrisoarea de comunicare, instanța de apel a expediat participanților la proces copia deciziei motivate la 21 decembrie 2017, însă la materialele dosarului nu există date referitoare la recepționarea acesteia.

Recurentul a declarat recurs la 21 martie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni

în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „ Bemol Retail,, Societate cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea cu Capital Străin „Bemol Retail,, Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari